

Zbirka odločb sodne prakse

Zadeva T-628/22

**René Repasi
proti
Evropski komisiji**

Sklep Splošnega sodišča (šesti senat) z dne 21. junija 2023

„Ničnostna tožba – Okolje – Delegirana uredba (EU) 2022/1214 – Taksonomska razvrstitev – Gospodarske dejavnosti v sektorjih zemeljskega plina in jedrske energije – Vključitev v trajnostne gospodarske dejavnosti – Član Parlamenta – Neobstoj neposrednega nanašanja – Nedopustnost“

1. *Ničnostna tožba – Fizične ali pravne osebe – Akti, ki se nanje neposredno in posamično nanašajo – Neposredno nanašanje – Merila – Delegirana uredba Komisije (EU) 2022/1214 – Tožba člana Evropskega parlamenta – Neobstoj neposrednega nanašanja – Nedopustnost*
(člen 263, četrti odstavek, PDEU; Uredba 2020/852 Evropskega parlamenta in Sveta; Uredba Komisije 2022/1214)

(Glej točke 23, 24 in od 30 do 37.)

2. *Institucije Evropske unije – Izvajanje pristojnosti – Pooblastilo Komisiji za sprejemanje delegiranih aktov – Obseg*
(člen 290 PDEU)

(Glej točke od 26 do 29.)

Povzetek

Taksonomska razvrstitev: Splošno sodišče je tožbo evropskega poslanca zoper uredbo Komisije o trajnosti nekaterih gospodarskih dejavnosti v sektorjih zemeljskega plina in jedrske energije zavrglo kot nedopustno.

Drugače kot Evropski parlament njegovi posamezni člani ne morejo izpodbijati takega akta.

Evropski parlament in Svet Evropske unije sta 18. junija 2020 sprejela Uredbo 2020/852 o vzpostavitvi okvira za spodbujanje trajnostnih naložb.¹ Ta uredba določa merila za ugotavljanje, ali se gospodarska dejavnost šteje za okoljsko trajnostno glede na različne okoljske cilje, ki so v njej določeni. Eden od teh ciljev je blažitev podnebnih sprememb.² V skladu s tem besedilom prehodne gospodarske dejavnosti, torej tiste, z za katere ne obstajajo tehnološko in ekonomsko izvedljive nizkoogljične alternative, bistveno prispevajo k blažitvi podnebnih sprememb, kadar vodijo k podnebni nevtralnosti, če izpolnjujejo nekatera merila.

V tem okviru je Evropska komisija sprejela Delegirano uredbo 2022/1214,³ s katero je določila tehnična merila za pregled za določitev pogojev, pod katerimi nekatere gospodarske dejavnosti na področju zemeljskega plina in jedrske energije spadajo med prehodne dejavnosti, ki lahko med drugim prispevajo k cilju blažitve podnebnih sprememb.

René Repasi, poslanec Evropskega parlamenta, je menil, da je Komisija prekoračila pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov, ki ji je bilo podeljeno, zato je pri Splošnem sodišču vložil tožbo za razglasitev ničnosti te uredbe, pri čemer je trdil, da je ta posegla v zakonodajno pristojnost Parlamenta in s tem v njegove pravice, ki jih ima kot njegov član.

Splošno sodišče se je v sklepu prvič izreklo o procesnem upravičenju člana Parlamenta za izpodbijanje delegirane uredbe Komisije, nato pa je tožbo zavrglo kot nedopustno.

Presoja Splošnega sodišča

Splošno sodišče je najprej opozorilo, da lahko v skladu s členom 263, četrti odstavek, PDEU fizične ali pravne osebe vložijo tožbo zoper akt, ki ni naslovljen nanje, če se zadevni akt nanje nanaša neposredno in posamično oziroma če gre za predpise, ki se nanje neposredno nanašajo, a ne potrebujejo izvedbenih ukrepov. Da bi se zadevni akt neposredno nanašal na posameznika, morata biti kumulativno izpolnjena dva pogoja. Prvič, izpodbijani ukrep mora imeti neposredne učinke na pravni položaj posameznika in, drugič, naslovnikom, zadolženim za njegovo izvedbo, ne sme puščati nikakršne diskrecijske pravice.

V zvezi s statusom tožeče stranke, da izpodbija Delegirano uredbo 2022/1214, iz sodne prakse sicer res izhaja, da je akt Parlamenta, ki vpliva na pogoje za opravljanje parlamentarnih nalog njegovih članov, akt, ki neposredno vpliva na njihov pravni položaj. Vendar je Splošno sodišče pojasnilo, da se ta sodna praksa nanaša na ukrepe za notranjo organizacijo Parlamenta, ki neposredno vplivajo na njegove člane, in je ni mogoče prenesti na obravnavani primer, v katerem bi lahko zatrjevana kršitev zakonodajne pristojnosti Parlamenta na pravice teh članov vplivala le posredno. Vse pravice tožeče stranke, povezane z izvajanjem zakonodajne pristojnosti Parlamenta, kot so pravica do sodelovanja v rednem zakonodajnem postopku, pravica do spoštovanja določb na področju pristojnosti in postopka, pravica do obrambe demokratičnih pristojnosti Parlamenta ter pravica do glasovanja, pobude in sodelovanja za vzpostavitev političnega vpliva, se namreč lahko izvršujejo le v okviru notranjih postopkov Parlamenta in torej ni mogoče šteti, da sprejetje Delegirane uredbe 2022/1214 neposredno vpliva nanje.

¹ Uredba (EU) 2020/852 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 18. junija 2020 o vzpostavitvi okvira za spodbujanje trajnostnih naložb ter spremembi Uredbe (EU) 2019/2088 (UL 2020, L 198, str. 13).

² Člena 3 in 9 Uredbe (EU) 2020/852.

³ Delegirana uredba Komisije (EU) 2022/1214 z dne 9. marca 2022 o spremembi Delegirane uredbe (EU) 2021/2139 glede gospodarskih dejavnosti v nekaterih energetskih sektorjih in Delegirane uredbe (EU) 2021/2178 glede posebnih javnih razkritij za te gospodarske dejavnosti (UL 2022, L 188, str. 1).

Splošno sodišče je v zvezi s tem dodalo, da načeli predstavniške demokracije in pravne države, na kateri se sklicuje tožeča stranka v utemeljitev priznanja svojega procesnega upravičenja, ter varstvo institucionalnega ravnovesja in pravice manjšine do pravnega varstva ne morejo omajati te ugotovitve, ker ima Parlament pravico do pravnega sredstva zoper akte prava Unije, s katerim je mogoče zagotoviti spoštovanje teh načel. Enako velja za trditve tožeče stranke, da bi se morali akti, ki vplivajo na pravila o pristojnosti ali temeljne določbe zakonodajnega postopka, oziroma akti, ki pomenijo zlorabo pooblastil, neposredno nanašati na člane Parlamenta.

Glede na te preudarke je Splošno sodišče ugotovilo, da tožeča stranka nima procesnega upravičenja, ker se Delegirana uredba 2022/1214 nanjo ne nanaša neposredno.